Ens ha deixat Jaume Camprodon

Ahir, dia de Sant Esteve, just l'endemà de l'entranyable festa del Nadal, ens va deixar, aquell que, al decurs de vint-i-vuit anys, va ser el nostre bisbe. Era oriünd de Torelló, però en deixar el seu càrrec, com a bisbe de Girona, va voler quedar-se a la nostra ciutat, passant a residir a l'Asil de les Germanetes dels Pobres, on Nostre Senyor l'ha vingut a cercar.

Va ser un bisbe senzill, gens amic de grandiloqüències, una de les primeres coses que féu, fou deixar el Palau del Bisbat per anar a viure a un pis. No era dels que els agrada sortir a les fotografies, feia la seva feina activament, però callada, era un home discret, partidari de l'evangelització a través de la humilitat i de l'exemple. Va ser un dels pocs bisbes que va demanar perdó per tot allò que l'Església hagués pogut fer de malament, abans, durant i després de la Guerra Civil, per la qual cosa rebé alguns retrets. Seguint les normes del Concili Vaticà II, va deixar de sortir en processó, considerant que era un acte religiós, però no litúrgic; es limitava a rebre-la a l'acabament del recorregut, des de dalt l'escalinata, des d'on, posat al costat del Sant Crist, adreçava unes paraules a la gent congregada a aquell entorn i donava la benedicció.

Prova de la seva humilitat, fou que, un cop jubilat, se l'hi concedí la Creu de Sant Jordi, cosa que ell no acceptà, tot i disculpant-se, demanant que no es prengués com a menyspreu, sinó que ell ja tenia la que portava penjada, amb el Sant Crist.

Adéu Bisbe Jaume,/ descanseu feliç,/ a Dalt, a la Glòria,/ prop de Jesucrist.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/12/28/ha-deixat-jaume-camprodon/821160.html?utm_source=rss